

राष्ट्रसंताच्या विचारातील दारुबंदी

प्रा. डॉ. प्रवीण कारंजकर

श्री. साईबाबा लोप्रबोधन कला महाविद्यालय, वडनेर, जि. वर्धा.

सारांश

मद्यपान ही आपली राष्ट्रीय समस्या बनली आहे. देशातील प्रत्येक भागात मद्यालये आणि मद्यापी बहुसंख्येने दिसून येतात. सरकारी परवाने असणारे मद्यालये व परवाना धारक मद्यापीही आहेत. या सर्व मुळेच अलीकडेच महाराष्ट्राला मद्यराष्ट्र असेही बाबा आमटेचे पुत्र डॉ. प्रकाश आमटेंनी म्हटले होते. यावरूनही आपल्या भागातील दारूचे वाढते प्रमाण लक्षात येते.

शब्द सूची शराबीखाने, राष्ट्रसंत

प्रकरणाची ओळख

दारूच्या या व्यसनावर अनेकांनी कठोर शब्दात टिका केलेली दिसते. धार्मिक ग्रंथही दारूचा निषेध करतात. सर्वच महापुरुषांनी व्यसनांना नाकारले होते त्यात, दारूचाही समावेश होतो. महात्मा गांधी तर म्हणतात, "अगर मुझे एक घंटे के लिए भारत का तानाशाह बना दिया जाए, तो पहला काम मैं यह करूंगा की तमाम शराबीखाने को मुआवजा दिये बिनाही बन्द करा दूंगा।" (१) महात्मा गांधी दारूला शरीर व आत्म्याचा नाश करणारे व्यसन मानत होते. गांधीजी व्यथित होऊन म्हणत आमच्यासाठी ही बाब अतिशय लाजीरवाणी आहे. की जे शिक्षण आम्ही आमचे मुले घेतात. हे त्या शिक्षणाचा सर्व दारू विक्री च्या रूपाने मिळणा-या पैशातून होत असतो. अशाप्रकारे गांधीजींनी दारूचा सर्वच बाजूंनी निषेध केलेला दिसतो.

दारुबंदी

गुरुदेव प्रकाशने प्रकाशित केलेल्या दारुबंदी या पुस्तिकेत दारूच्या व्यसनांचे दुष्परिणाम संगण्यासाठी विविध पाश्चात्य विचारवंतांची मते दिलेली आहे. या पुस्तिकेच्या पृष्ठ ६२ वर डॉ. बौमोट म्हणतात, "दारुमुळे कोठ्यांत गुंगी व आवेश उत्पन्न होऊन पुढे पुढे पचनक्रीया मंदावते. पोटातील पाचक रस उत्पन्न करणारी पिशवी अगदी निकामी होते. ज्ञानतंतु लटके पटल्याने हे दुष्परिणाम प्रथम कळत मात्र नाहीत." (२) याच पुस्तिकेत पृष्ठ ६३ वरती मि. कोलीलियम म्हणतात, "हृदय, फुफ्फुसे व कोठा यांची दारूने अत्यंत नासाडी होऊन अनेक भयंकर असे रोग उत्पन्न होतात. दारूमुळे होणारा क्षय कोणत्याही औषधाने बरा होत नाही. वेड हा दारूचा आवडता रोग पिढ्यानपिढ्या भोगावा लागतो." (३) या सर्वातून आपणास हेच कळते की दारू ही मनुष्यप्राण्यासाठी सर्वाधिक घातक आहे.

राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांनी दारुबंदी विषयक विचार मांडले होते. त्यांच्या विविध भजन, अभंग ओव्यामधून हा दारुबंदीचा विचार व्यक्त होतांना दिसतो. राष्ट्रसंताचा हा विचार सर्वसामान्य लोकापर्यंत पोहचावा या उद्देशाने श्री गुरुदेव प्रकाशन, गुरुकुंज आश्रय, जि. अमरावती यांनी दारुबंदी नावाची गद्य-पद्यात्मक पुस्तिका प्रकाशित केली आहे. या पुस्तिकेला बाबा आढाव याची प्रस्तावणा आहे. एकूण ६४ पृष्ठांच्या या पुस्तिकेत राष्ट्रसंतानी आपल्या साहित्यात विविध ठिकाणी मांडलेल्या दारुबंदीविषयक मराठी व हिंदी भाषेतील गद्य व पद्य रचनांचा समावेश केला आहे. प्रस्तुत पुस्तिकेच्या आधारे राष्ट्रसंताचे दारुबंदी विषयक विचार मांडण्याचा हा प्रयत्न आहे.

राष्ट्रसंत त्यांच्या ग्रामगीता ग्रंथाच्या संसर्ग प्रभाव नामक सहाव्या अध्यायात म्हणतात.

मजुर कष्टाने पैसा मिळवितो । तोहि दारुपायी उधळती ।
मुलाबाळा उपवास पडती । होय दुर्गति जीवनाची ॥८४॥
दारु पिऊनि मारिती स्त्रीला । सगळ्या गावीच चळ सुटला ।
पूर आला भांडाभांडीला । कोर्ट कचेऱ्या गजबजल्या ॥८५॥ (४)

दारूच्या व्यसनाचे गावावर कोणते दुष्परिणाम होतात. हे सांगतांना राष्ट्रसंत म्हणतात, मजूराने मजूरी करून पैसा मिळवावा आणि तो दारूपिण्यात गमवावा आणि यापैशाच्या अभावामुळे मुलाबाळांना उपवास पडून त्यांची दुर्गती व्हावी असेचित्र मला गावात दिसत आहे. हे केवळ एवढ्यावरच थांबत नाही तर दारु पिऊन आपल्या पत्नीला मारहान करणारे गावात दहशत माजवून गावकऱ्यांना घाबरविणारे दारूबाजही होतेच. त्यामुळे गावात परस्पर कलहाचा जणू पूरच आलेला असायचा आणि पुढे ही प्रकरणे कोर्ट कचेऱ्या पर्यंत जायची याला कारण केवळ मद्यपान असायचे.

या दारूच्या व्यसनावर एकदा गांधी जयंतीच्या प्रसंगी बोलतांना महाराज म्हणाले होते. "गांधीजी के सपने का जो स्वराज्य था उसकी पहली शर्त थी, नषीली चिजो की रोकथामा शराब बन्दी के लिए उन्होने क्या क्या कष्ट नहीं उठाए" (५) लेकीन आजकी हमारी सरकार शराब के शैतान का जूट देने के पक्ष में है, फिर भी गांधीजीका उत्सव मना रही है।" या ठीकाणी गांधीजयंती उत्साह साजरे करणारे सरकार प्रत्यक्षात मात्र गांधीजीच्या विचारांना तिलांजली कशी देते हे महाराजाने दाखवून दिले आहे.

ही दारूबंदी सरकार लागू करत नाही कारण त्यापासून मोठ्या प्रमाणावर कर प्राप्त होतो. व या कराच्या उत्पन्नावरच सरकार चालते असा सरकारचा युक्तीवाद असतो यावर राष्ट्रसंत म्हणतात, "शराब खुला करणे से शासन को बड़ा आर्थिक लाभ होता है। लोग खुश रहते हैं। नहीं तो व छुपे छिपे पिते ही थे। इसपर मैं कहूंगा लोग चोरी – व्यभिचार आदि भी करते ही हैं। इसकेलिए इजाजत क्यों न दि जाये? लोग और भी खुश होंगे। चोरी –व्यभिचार आदि का अड़े चलाने से सरकार को और भी अर्थ लाभ होगा क्या इस लिए शासन बैठा है" (६)

अशा कठोर शब्दात महाराजांनी सरकारला फटकारल होते.

आपल्या एका भजनात –

ये व्यसनो की आदत ही तो खराब है।
उससे अति खराब ये शराब है। (७)

आपल्या एका मराठी स्वमंत हे म्हणतात.

कस चळल दारु मन हरपल भान,
पर्वा नाही उरली देहाची ।
लाज खोविली प्रतिष्ठेची ।
जगी नाही किंमत कवडीची ।
कुर्यापरि मति झाली ज्याची रे जी जी ।।
वडिलांचे हात जे धन, बसला गमावून
हाती नाही पैसा खर्चायला ।

तोडतीमुलबाळ त्याला ।
कर्ज करुनिया घरी बसला ।
भिकारी दारोदरी झाला रे, जी जी ।।(८)

दारुने मन चळले म्हणजे मनुष्याचा विवेक नष्ट झाला देहभान नाहीसे झाले. मान-प्रतिष्ठा नष्ट झाली. कुर्त्यासारखी मानसाची स्थिती केली या दारुने शरीर व मनाचा तोल तर गेलाच सांबतच वडिलांपर्जित धनसंपदाही नष्ट झाली पैसा राहीला नाही त्यामुळे घरखर्च पूर्ण करणे शक्य झाले नाही. पण कर्जबाजारी होऊन घर बसला.आणि शेवटी भिकारडेपण वाटयाला आले.

अशाप्रकारे दारुचे व्यसन मनुष्याचा शारिरीक, मानसिक व आर्थिक अद्यःपात कसा घडवून आणते याचे चित्रणच राष्ट्रसंतानी समोर ठेवलेले आपणास दिसून येते.

वाहवा रे दारुची नशा, आलि अवदशा ।
हुशारी गेली कंगाल जाहला देश गुलामी आली ।।धृ ।।
धनवान कीती बलवान । कुलवान थोर आणि साना ।
बुध्दीवान, किती गुणवान । उद्योगी मजूर किसान ।।
दारुच्या पायी गांजिल । भिके लागले मान्यत नुरली ।
त्या परकीयांनी अशी दुर्दशा केली ।।१।। (६)

या दारुमुळे मनुष्याला अवदशा प्राप्त झाली आहे. हुशारी जाऊन देश कंगाल झाला आहे. देशाला गुलामी आली. आहे. कित्यंक धनवान, कुलवान, थोर आणि लहान एवढेच नव्हे तर बुध्दीवान, गुणवान, उद्योगी मजूर आणि किसान दारु पायी गांजलेले आहेत. असे दारुचे दुष्परिणाम महाराजांनी वर्णन केले आहे. हे सर्व सांगून लोकजागृती ¼10½ करणे हा महाराजांचा प्रधान हेतू होता.

राष्ट्रसंताचे सर्वच साहित्य हे लोकमानसाच्या रंजनासाठी नव्हे तर प्रबोधनासाठी होते. हे दिसून येते. सर्वसामान्य मानसांच्या उत्पादनासाठी राष्ट्रसंतानी रचना केल्या त्यामागे समाजातील वाईट विचारांचा नायनाट व्हावा व चांगल्या विचारांचा उदय व्हावा हा समाजाभिमुख्य हेतू होता.

राष्ट्रसंतांच्या मते दारुचे दुष्परिणाम –

- १) दारुमुळे शरीराची हानी होऊन शरीर विविध रोगांचे आश्रय स्थान बनते.
- २) दारुमुळे पैशाची नासाडी होते. परिणामी गरीब शेवटपर्यंत गरीबीतच राहतो. कर्जबाजारीपणा त्याच्या पिच्छा सोडत नाही.
- ३) दारुपिणाऱ्याला सामाजीक सन्मान किंवा प्रतिष्ठा कदापिही प्राप्त होणे शक्य नसते.
- ४) दारु पिणाऱ्या व्यक्ती बरोबर त्यांच्या कुटुंबालाही आर्थिक व सामाजिक दुष्परिणामाला समोरी जावे लागत.
- ५) दारुही मनुष्याचा विवेक नष्ट करून अनेक वाईट विचारांना जन्म देते. त्यामुळे मद्यपी व तो त्या समाजात राहतो त्यांचे शांततामय जीवनच धोक्यात येते.

दारुबंदीसाठी उपाययोजना –

महाराजांच्या मते दारुबंदीसाठी पुढील उपाय योजना हव्यात –

- १) दारुबंदीसाठी प्रथम शासकीय पातळीवरून प्रयत्न व्हायला हवेत.

- २) प्रत्येक व्यक्तीने आपला विवेक जागृत ठेवल्यास कुणीही दारूच पिणार नाही.
- ३) धर्मपरायण व सदाचार संपन्न जीवन हे व्यसनापासून व्यक्तीला दूर ठेवत असत.
- ४) सर्वोदयाचे कार्य, समाज शिक्षण या सारखे उपक्रम दारूपासून व्यक्तीला दूर ठेवतात.
- ५) दारूच्या दुष्परिणांची जानीव मोठ्या प्रमाणात कथन दिल्यास दारूबंदी सामाजीक पुढाकाराने होऊ शकते.

संदर्भ ग्रंथ

- १) दारूबंदी— प्रकाशक मो. र. पुनसे श्रीगुरुदेव प्रकाशन गुरुकुंज आश्रम जि. अमरावती पृ. ६०
- २) तत्रैव— पृ. ६२
- ३) तत्रैव— पृ. ६३
- ४) ग्रामगीता— राष्ट्रसंत महाराष्ट्र राज्य पाठ्यपुस्तकनिर्मिती व अभ्यायक्रम संशोधन मंडळ पुणे दृ ४ पुनर्मुद्रणे २००३ अध्याय ६
- ५) दारूबंदी — प्रकाशक मो. र. पुनसे श्रीगुरुदेव प्रकाशन गुरुकुंज आश्रम जि. अमरावती पृ. १३
- ६) तत्रैव— पृ. १५
- ७) तत्रैव— पृ. २२
- ८) तत्रैव— पृ. २२
- ९) तत्रैव— पृ. ३८
- १०) तत्रैव— पृ. ७३